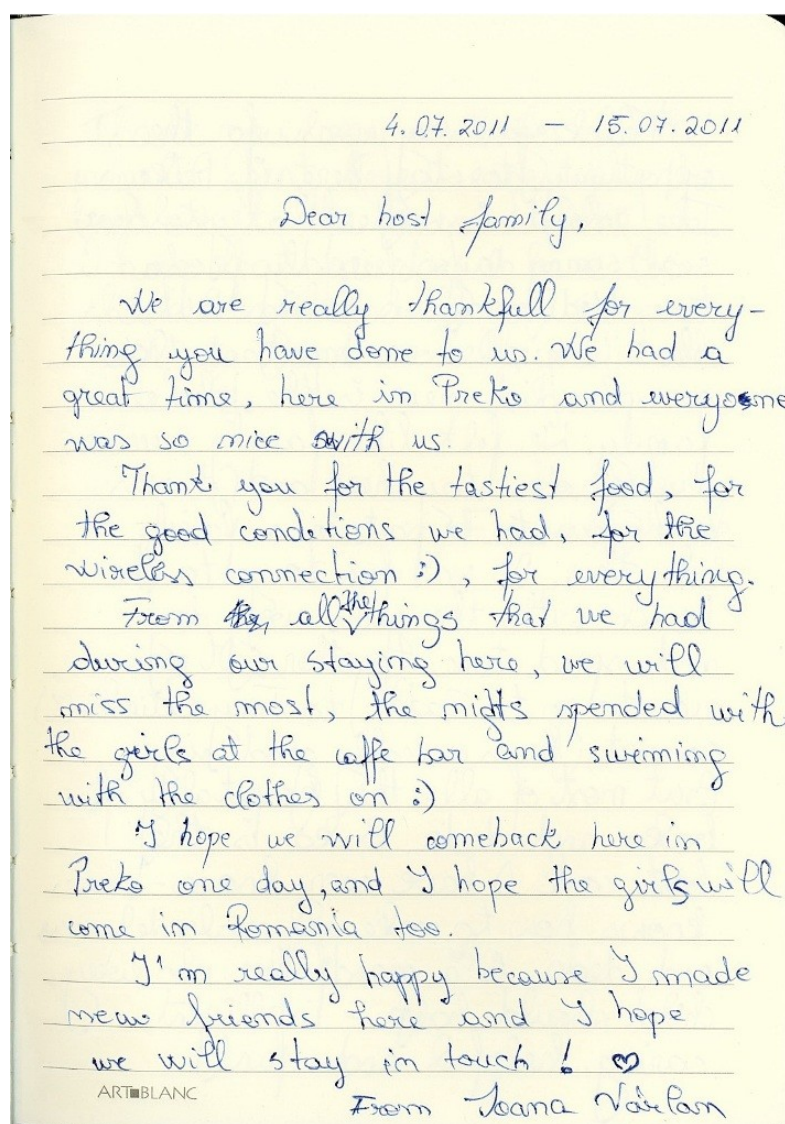

ISKUSTVA HRVATSKIH OBITELJI DOMAĆINA (HOST OBITELJI) U 2011.

Do sada nitko od mladeži iz moje obitelji nije koristio mogućnost Lions razmjene, tako da smo kod toga do sada bili manje-više bez iskustva. Prvo iskustvo stekli smo minulog ljeta, kad smo ugostili dvije prekrasne djevojke: Evu-Liis Ivask iz Estonije i Ioannu Varlan iz Rumunjske. Imamo samo riječi pohvale vezano uz cjelokupni njihov boravak kod nas. Preuzeo sam ih obje na zagrebačkom aerodromu i prevezao do naše kuće u Preku na otoku Ugljanu. Osim druženja s naše četiri unuke, svakodnevnih odlazaka na plažu i sudjelovanja u kulturno-zabavnim događanjima na otoku, organizirali smo im izlete brodom, razgled Zadra i šoping, te posjete koncertima. Na kraju 12-odnevno boravka kod nas, odvezao sam ih do kampa u Varaždinu. Prisustvovali smo prigodnom koncertu u Varaždinu i odazvali se završnom druženju pred njihov odlazak iz Hrvatske. Kratka ilustracija njihovog zadovoljstva boravkom u našoj obitelji su priloženi njihovi utisci u prilogu.

Uz srdačne lionističke pozdrave,
Dragec (Dragutin Lovrenčić)

Thank you very much for the opportunity to stay here in Dubro. The island is wonderful - crystal clear sea, sunny days, friendly people - true Mediterranean feeling. But what is even more important than a splendid view is the whole family. We felt like family members during our stay here and it was a honour to be part in a family like this. It was fun to go to the beach with the girls every day and spend time together. It was nice to go to Zadar to Tony Cetinski's concert, he is a really good singer. But most of all - the hospitality of baba and deda. Baba is the best cook I have ever known - she knows how to make all meals delicious and deda is ^{the} a grandfather who every child should have - intelligent, caring, helpful and fun.

Thank you very much for all the moments spent here - especially the boat ride to the turquoise blue sea. I hope that one day I have the chance to introduce you Estonia and my home as well, you're all welcome.

Hvala!
Eva-Liis Ivas

Udomaćili smo Nielsa Askehavea iz Danske, bio je vrlo kulturni i nije bilo nikakvih problema. Jako nam je drago da smo ga mogli primiti i kako smo čuli, i njemu je u Hrvatskoj bilo jako zabavno. Moja rođakinja Marija Dumančić također je putovala s Lionsima, pa je njena obitelj primila litvanku Gretu M., koju smo upoznali s Nielsom prije kampa. Oboje su rekli da bi rado ponovno posjetili Hrvatsku.

Sve u svemu, jako mi je drago da sam dio Lions obitelji i radujem se daljnjoj suradnji i novim iskustvima!

Juraj Puljić

Mi smo ove godine prvi put bili domaćini. U ime moje obitelji mogu vam reći da je to bilo izvrsno iskustvo. Iskreno se nadam da je naša gošća uživala barem koliko mi.

Naša Marthine je krasna djevojka, pomalo stidljiva ali otvorena za nova poznanstva i iskustva. U skladu s našim mogućnostima pokušali smo joj pokazati što više lijepe naše. Budući je naša kćerka istih godina, biti domaćin je bilo puno lakše jer se mladi ipak bolje razumiju. Mene je u početku mučilo njeno zadovoljstvo s hranom jer sam se bojala da joj možda ne odgovara naša prehrana, ali kada je rekla da joj se ne sviđa salata od hobotnice bila sam jako sretna jer sam uvidjela da nije riječ samo o pristojnosti već je zaista zadovoljna. Zahvaljujući njoj Norveška nam je sada jedna vrlo bliska zemlja. Budući smo ostali u kontaktu zahvaljujući modernoj tehnologiji vjerujem da će to prerasti u jedno lijepo prijateljstvo. U planu su i ponovni susreti.

S poštovanjem,

Željka Poleksić

Mi smo primili dječaka iz Izraela Faheem Farraja i za njega imam samo pohvale. Faheem je stvarno dobar i skroman dječak. Moram priznati da smo u početku bili malo zabrinuti kako će se on snaći i osjećati kod nas, jer ipak je to druga vjera i kultura, a osim toga bilo je to prvo njegovo izbjivanje iz Izraela. Već prvi dan sva briga je nestala, naime on je izrazito topla i silno zahvalna osoba. Nikakvih problema nije bilo ni oko hrane, na pitanje što voli uvijek je odgovarao: „isto što i vi“, no mi smo ipak pazili da to bude hrana koja se ne kosi s njegovom vjerom. Puno je izlazio i družio se s prijateljima mog sina Frana i svima je bio drag i zanimljiv. Posebno ga se dojmilo kazalište, jer ga u svom gradu nema. Fran se redovno s njim čuje i ostali su u kontaktu.

Karmen

Evo da se javim u ime cijele obitelji Kožnjak.

Ovo ljeto 2011. godine je bilo zaista posebno zbog gosta koji je stigao u našu obitelj. Vrlo brzo, tihi pristojni i lijepo odgojeni mladić iz Italije ušao je u naša srca i postao naš Enrico. Od prvog susreta na Plesu spontanost i dobra vibra strujili su između nas. Kako je sin Tomislav kao Enricov vršnjak dobio «najzahtjevniju» zadaću, brinuti o društvenom životu vrlo brzo su "zadatke" počeli uspješno ispunjavati. Svaki dan Enrico je dolazio doma s popisom novih prijatelja i prijateljica koje je upoznavao.

Kćer Dorotea (9 godina) bila je strašno uzbuđena jer nije znala kako će komunicirati "jer joj engleski nije baš... puno toga nisu učili...a talijanski pak ne zna ništa"...no vrlo brzo Enrico je bio drugi braco praćen u stopu.

Enrico je pokazivao zanimanje za znamenitosti našeg grada, regije, širu obitelj. Obišli smo značajna mjesta u našoj okolici i kušali razne specijalitete. Volio je sudjelovati u pripremi naših objeda i zaista kao vrsni gurman uživao u našoj kuhinji. Pokazivao je zanimanje i za hrvatski jezik tako da je upijao i iz dana u dan obogaćivao svoj rječnik s nekom novom rečenicom.

Jedan dan smo se dogovorili da posjeti moje radno mjesto, psihološki centar kod dolaska moja suradnica odmah mu je dala da riješi psihotest te je u susjednoj ordinaciji medicini rada obavio sistematski pregled sluha vida, EKG bio je najprije zatečen dok nije shvatio da je to dio našeg malog igrokaza. Nalazi su bili zadovoljavajući uz redovite kontrole...

Lijepi doživljaj bio je i susret s članicama Lions cluba Vereucha . Pripremili smo Party za Enrica na terasi naše kuće, družili smo se uz kolače i toru s velikim natpisom «za Enrica» pripremljenoj specijalno za njega. Razmijenili smo zastavice oficijelno, a zatim smo se zabavljali u opuštenoj atmosferi.

Rastanak je obilježio suze, no redovito se čujemo preko modernih tehnologija današnjice tako da mislim da je ovo bio tek početak lijepog prijateljstva koji je započeo preko lions pokreta.

Zaista , mislim da je ova razmjena mladih nešto prekrasno što im se može dogoditi u njihovim životima. neopisivo bogatstvo kojeg budu svjesni neki odmah a neki kasnije u životu.

Srdačan pozdrav ,
Jasna Per Kožnjak

U Virovitici,06.12.2011.

Naša obitelj primila je 4.7.2011. Jennifer iz Amerike i Annick iz Nizozemske. Annick je sletjela na aerodrom Zadar gdje smo ljetovali. Mada su od prvog trena išle upute da je odredište aerodrom Zadar, Jennifer je imala plaćenu kartu iz Amerike od Lions cluba, ali samo za Zagreb. Organizirali smo njen dolazak od aerodroma Zagreb do Zadra. Vidjele su Zadar, ljetovale su na Ugljanu, vozili smo ih brodom, bile su na Kornatima i Dugom Otoku. Spavali smo na brodu. Družile su se s prijateljima Mislava (18) i Ele (16), kupale, izlazile.

NO, nismo znali da su kod druge obitelji, dvije kuće dalje od nas još dvije djevojke iz razmjene. Mi smo mislili da iznajmljuju apartman gostima, kao obično. Ja sam im predstavila naše djevojke u prolazu, ali ni oni nisu zaključili da smo host family. Djevojke su to povezale u kampu, a mi kod susreta u kolovozu, ponovno na moru.

Zadovoljni smo s Jennifer i Annick, lijepo nam je bilo s njima. Baka od Jennifer je Hrvatica iz Đurđenovca. Jennifer namjerava ponovno u Hrvatsku.

20.-30.12.2010. godine ugostili smo Tomo Kamyu, 21 g iz Japana. Oduševljeni smo s njim i njegovom kulturom. Bio je i bolestan, teška angina i liječili smo ga na Božić, dobio je jaki antibiotik i brzo ozdravio. Samo smo propustili utakmicu Medveščaka, za koju smo imali karte. Htio je vidjeti neki sportski događaj, a od 20.-30.12. nema ih mnogo!?

Lijep pozdrav,
Suzana